

Să privească teatrul ca pe o școală

Teatrul nostru e un teatru bun. Avem mari interpreți, avem autori buni, avem și săli confortabile și scene spațioase și construim mereu altele și mai frumoase. De aceea extinderea activității de propagare a teatrului, a dragostei pentru arta scenei, trebuie să cunoască atenția cuvenită. Nu-i vorba și de turneele în provincie, deși și despre ele cred că ar merita să discutăm. Eu mă refer la necesitatea de a „urni” teatrul din locul unde se încapăținează să rămână, uneori nejustificat, și să fie adus în mijlocul masei de spectatori. Ați văzut, spectacolele istorice încep să fie prezentate în cadrul unor monumente evocatoare. De ce oare dramaturgii nu scriu texte agitatorice, cu care trupe mici ar putea să ne viziteze mai des în întreprinderi și cu folos reciproc? Eu cred că înmulțirea numărului de spectatori ce vin la teatru este direct proporțională cu frecvența unor asemenea întâlniri.

În legătură cu aceasta, vreau să spun ceva ce sper să fie înțeles exact cum giudese, contîndu-se pe buna mea intenție. Eu cred în Actor. Îl admir, îl aplaud, uneori îl imit, cînd cred că am găsit ceva bun la el care-mi folosește mie. Fiul meu, lucrător tot aici, la pregătirea formei pentru ștanțe, a fost astfel

orientat de mine să privească teatrul: ca pe o școală. Ei bine, eu am pretenția să fie mîndru de profesorii lui într-ale teatrului. De aceea cred că actorii trebuie să fie mai atenți cu ținuta lor. Ei sînt mereu în ochii mulțimii, comportarea lor este mereu observată, comentată fel și chip, urmată de mulți. Marea lor majoritate sînt un exemplu foarte bun pentru admiratorii lor. Unii dintre ei sînt exemple de cetățeni, de oameni ai casei și ai familiei, oameni harnici, comuniști în adevăratul înțeles al cuvîntului, educatori de nădejde ai tinerei generații.

Dar mai sînt și cite unii care nu dau exemple bune, și lor trebuie să li se atragă bine de tot atenția. Meseria lor e grea de două ori. O dată pe scenă, pentru că acolo trebuie să interpretezi roluri dificile, să transmiți publicului un mesaj artistic. Altă dată, pe stradă, unde trebuie să interpretezi cit mai firese toate rolurile carierei într-un singur personaj: tu, actorul. Nu-i un rol ușor, știu, iar publicul e exigent și în sală și pe stradă. Dar cine a spus că viața e ușoară, și meseria de actor floare la ureche?

CONSTANTIN ȘTIRBU
retușor la pregătirea formei